

Бойко Григорій Федорович

Бойко Григорій Федорович призваний на фронт 12 квітня 1945 року.
Воював у Австрії (Фрайштадт, Вєнна), станковим кулеметником системи «Максим».
Поранений у 1945 році.

Нагороди:

- « За Перемогу в Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр»,
- « 25 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр»,
- « 30 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр»,
- « 50 років Збройним Силам СРСР »,
- « 60 років Збройним Силам СРСР »,
- « За доблесть и отвагу в Великой Отечественной войне 1941 – 1945 гг».

Бобровський Олександр Захарович

Народився 24 листопада 1918 року в селі Морозівка, Корецького району. Учасник оборони Ленінград. Визволяв фінське місто Выборг. Приймав участь в боях за визволення Сталінграду. Старший лейтенант.

Нагороди:

медаль «За оборону Ленінграда»,

[медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

[ювілейна медаль «Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

[ювілейна медаль «Тридцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

[ювілейна медаль «Сорок років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#).

Вознюк Дем'ян Петрович

Народився 22 жовтня 1922 року на Житомирщині в селі Юрковщина Новоград-Волинського району в сім'ї селянина . Після закінчення середньої школи в 1940 році, опинився далеко від рідного села: з юридичного факультету Київського університету потрапив в військове училище зенітної артилерії міста Баку, в єдине в довоєнний час училище такої кваліфікації, за цільовим направленням на заклик Наркома Оборони СРСР.

1941 рік. Війна. Навчання велось за скороченою програмою. Замість чотирьох років навчався лише рік. Front потребував офіцерів. Служив начальником артпостачання 337-ї стрілецької дивізії 623-го дивізіону в Астрахані й Сталінграді. У грудні 1941-го року дивізія почала діяти в складі 6-ї армії на Південно-Західному фронті. До червня 1943-го року Вознюк Д.П. був заступником командира 418 батареї, а згодом офіцером зв'язку штабу дивізії. Під час прориву з оточення біля села Гусарівка, що під Харковом, офіцера контузило і поранило. Так потрапив до німецького полону. В складі групи полонених працював на цегельно-черепичних заводах. У жовтні 1943 року разом з друзями Сергієм Кузнецовим та Петром Алексєєвим організували втечу. Проте, втікачів піймали на території Чехословаччини і відправили в п'язьку в'язницю

Панкрау. Потім знову був концтабір в містечку Заган, а ще пізніше - робота на оборонних спорудах в Олягу (Німеччина). По закінченню робіт всі полонені мали бути знищені. Нова втеча з друзями Іваном Рибкіним і Григорієм Ковальчуком. У серпні гарнізон словацької армії здійснив напад на в'язницю і приніс визволення. Після звільнення – командував 3-ім партизанським загonom бригади ім.. Яношика, яка брала активну участь у відомому Словацькому національному повстанні аж до возз'єднання з частинами Радянської Армії в лютому 1945 року. Бойові нагороди: Ордени Вітчизняної війни I та II ступенів, Богдана Хмельницького III ступеня, «Партизан-інтернаціоналіст», удостоєний 18 медалей та 5 державних нагород Чехії та Словаччини. Помер в 2015 році.

Войцеховський Микола Петрович

Народився 1925 року в селі Сосновка, Сосновського району, Рівненської обл. На фронті з серпня 1944 року по 19 квітня 1945 року. Воював у складі 415 стрілецького полку – командиром відділення. Після війни проживав в селі Коловерти, Корецького району.

Нагороди:

[орден Вітчизняної війни II ст.](#),

орден « За мужність».

медаль [«За відвагу»](#),

[медаль «За бойові заслуги»](#),

[медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#).

Помер 2005 р.

Інформація надана дочкою Власюк Галиною Миколаївною

Волохов Микола Сергійович

Народився 23 січня 1921 року в селі Ліпці Ліпецького району Харківської області.
Військову службу проходив з жовтня 1940-го року по грудень 1948-го року. В роки Великої Вітчизняної війни приймав участь у бойових діях при 203-му стрілецькому батальйоні, який входив в діючу армію з січня 1943 по серпень 1944 року.
Бойові нагороди: медаль «За победу над Германией»

Гомон Антон Васильович

Гомон Антон Васильович був призваний на фронт у 31 рік. Воював у Білорусії, в Польщі. Тричі був поранений, після третього поранення демобілізований.

Нагороди:

- « 30 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр »,
- « 25 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр»,
- « За Перемогу в Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр»,
- « 50 років Збройним Силам СРСР »,
- « 60 років Збройним Силам СРСР ».

Данилюк Василь Омелянович

Народився в селі Морозівка в 1919 році. На фронт призваний в 1944 році. Воював у складі військ II Білоруського фронту. Визволяв міста та села Польщі і Німеччини.
Рядовий, стрілок.

Нагороди:

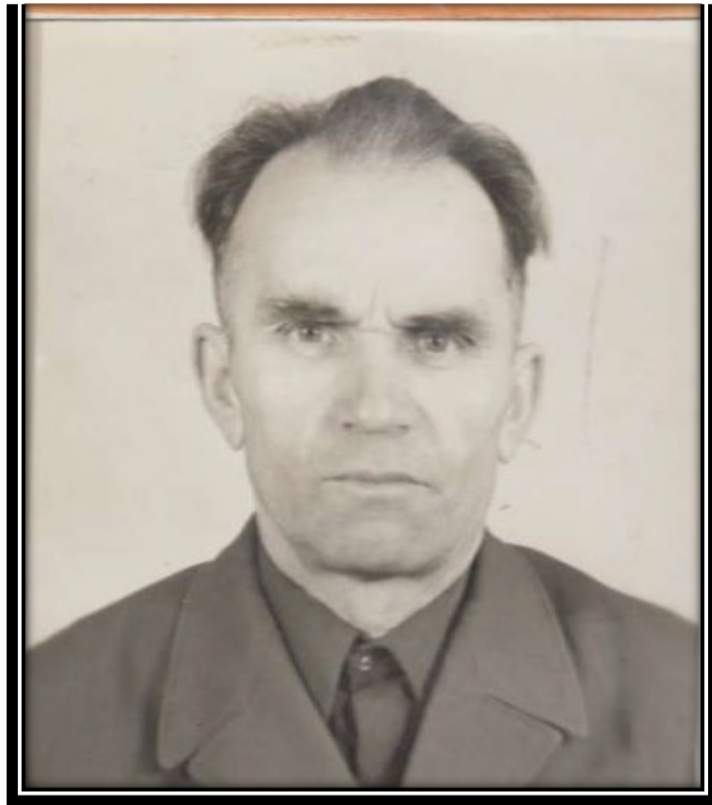
орден Червоної Зірки,

орден Слави III ступеня,

[ювілейна медаль «Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

[ювілейна медаль «Двадцять п'ять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

[ювілейна медаль «Тридцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#).

*Данильчук
Олексій Якович.*

Народився 7 лютого 1922 року в селі Даничів, Корецького району, Рівненської області. Призваний на фронт в 1944 році. Воював в складі 128 стрілецького полку на території Чехословаччини. Рядовий.

Нагороди:

Орден Великої Вітчизняної війни,
медалі.

Дуюнович Степан Васильович

Народився 1.08.1919 р. в селі Жадківка, Корецького району, Рівненської області. На фронті з 1941 по 1945 рр.. Воював у складі 510-ї артилерійської дивізії, з 1943 року у складі 92-го артилерійського полку, з 1944 року – стрілецької дивізії № 337.

Нагороди:

Орден Великої Вітчизняної війни – II ст.,
медаль «За перемогу над Германією у 1946 р.»,
ювілейні медалі: «20 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр», «25 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр».

Інформацію надав син - Дуюнович Володимир Степанович.

Завадовський Іван Давидович

Народився 24 червня 1915 року, в місті Сейлем, штат Массачусетс (США), в сім'ї українських емігрантів. В 30-х рр. родина повернулася до України, в м. Корець, Рівненської області.

На фронт був призваний в 1941 році. Воював рядовим на III Білоруському фронті, у складі стрілецького полку. Звільняв Кенігсберг, дійшов до Східної Пруссії.

Нагороди: орден Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За відвагу», [медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [медаль «За взяття Кенігсберга»](#), ювілейні медалі: [«Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [«Тридцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [«Сорок років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), «60 років Збройних Сил СРСР».

Інформація надана сином – Завадовським Сергієм Івановичем.

Климчук Михайло Олексійович

Народився 21. 11 1921 року, в селі Гвіздів, Корецького району. Призваний на фронт в січні 1944 року. Воював у складі військ I Білоруського фронту 105 винищувальної протитанкової дивізії. Дійшов до Берліну. Демобілізувався в травні 1945 року. Рядовий, артилерист.

Нагороди: орден Слави III ступеня, медалі «За взяття Берліну», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною».

Конончук Григорій Тихонович

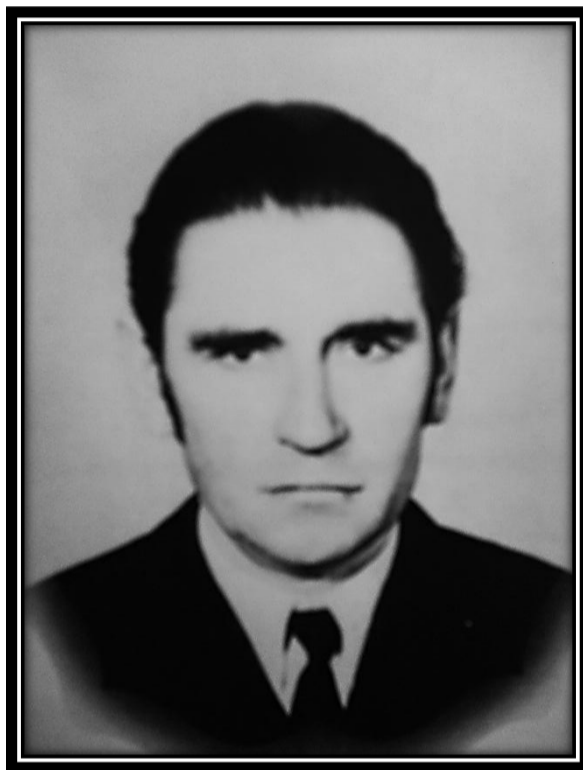

Народився Конончук Григорій Тихонович 23 січня 1926 року у селі Соснівка Славутського району Хмельницької області. На фронті з грудня 1944 року, добровольцем. Брав Сандомірський плацдарм у Польщі, воював за Брацлаву, Дрезден, Майсен, Берлін, Прагу. Війну закінчив у Празі.

Нагороди:

медалі «За бойові заслуги»,
«За взяття Праги»,
«За взяття Берліна».

Інформацію надав Чича В.В.

Коробка Андрій Абрамович

Народився 13.12 1924 року. В січні 1941 року призваний на дійсну службу. Служив в Білокоровичах. В березні 1941 року відправлений у війська II Українського фронту на станцію Дубно. Перемогу зустрів у Празі. Звільнений в запас в травні 1945 року.

Нагороди: медалі: «За відвагу», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною», ювілейні медалі.

Рядовий, стрілок. Помер 29. 09 2004 року

Котигорох Адам Самсонович

Народився 19.01 1926 року в с. Юзефівка . В 1944 році призваний на фронт. На фронті був поранений. Демобілізований навесні 1946 року. Працював механіком, а згодом бригадиром механіків по холодильних установках в Корецькому РСТ. У 1986 році вийшов на заслужений відпочинок. Помер 15.05 2001 року. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Нагороди:

[Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#);

Ювілейні медалі: [«Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [«Тридцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [«Сорок років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [«П'ятдесят років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#), [«50 років Збройних Сил СРСР»](#), [«60 років Збройних Сил СРСР»](#), [«70 років Збройних Сил СРСР»](#).

Коток Петро Васильович

Коток Петро Васильович народився в 1905 році. На фронті з 1944 року. Служив в Естонсько-Прибалтійському окрузі.

Нагороди:

Медалі: « 50 років Збройних сил СССР »,
« За доблестный труд в Великой Отечественной войне »,
« 25 лет Победы в Великой Отечественной войне ».

Коробка Костянтин Ігнатович

Народився 6.03.1921 р. в селі Жадківка, Корецького району, Рівненської області. Призваний на фронт у 1944 році. Воював на Прибалтійському фронті у піхотинських військах, у місті Круспіс.

Нагороди:

Орден Великої Вітчизняної війни – II ст.,
Медалі: «За отвагу»,
«60 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.»,
«50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.»,
«45 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.»,
"Ветеран війни" (учасник бойових дій).

Інформація надана з вуст самого Коробки К. І..

Крала Трохим Самійлович

(29 липня 1903 – 24 квітня 1992)

Народився 29 липня 1903 року. На фронті з 20 січня 1944 року. Служив у 208-ому стрілковому полку. З липня 1944 року - кулеметником 297-го стрілкового полку ордена Кутузова. У складі 3-го Білоруського фронту брав участь в штурмі і взятті Кенігсберга. Воював на японському фронті, в Манжурії.

Нагороди:

орден Вітчизняної війни II ступеня,
медаль «За взяття Кенігсберга»,
медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 – 1945 рр» ,
медаль «За перемогу над Японією»,
медаль «За відвагу»,
медаль «За бойові заслуги»

Курач Володимир Якович

Курач Володимир Якович народився 9 грудня 1921 року. Призваний на фронт 20 січня 1941 року. Служив у складі 1313 полку, 36-ї армії. Воював у Білорусії (Оршів, Бобруйськ, Мінськ, Барановичі).

Нагороди:

« За бойові заслуги »,

« День Перемоги »,

« 20 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941 – 1945 гг»,

« 30 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941 – 1945 гг»,

« 35 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941 – 1945 гг»,

« 50 лет Вооруженным силам СРСР».

Кухарук Володимир Сергійович

Народився 12.08.1927 р. в селі Стівпин, Корецького району, Рівненської області. На фронті з 1944 року. Воював у 203 стрілковій дивізії. Брав участь у війні з Японією.

Нагороди:

медаль «За перемогу над Японією»,
медаль «За перемогу над Германією».

Інформація надана дочкою - Кухарук Людмилою Володимирівною

Мартинчук Микола Петрович

Мартинчук Микола Петрович народився в 1924 році в с. Щекичин, Корецького району, Рівненської області. Пішов на війну у 1944 році. Воював на 3 Білоруському фронті. Визволяв Білорусію, Литву, Польщу. В Польщі був поранений.

Нагороди:

- « За победу над Германией»,
- « 20 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945гг.»,
- « 25 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945гг»,
- « 30 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945гг»,
- « 40 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945гг »,
- « 50 лет Вооруженных сил СРСР»,
- « За боевые заслуги »,

Михалюк Юхим Левкович

Народився в селі Велика Деражня Житомирської області 17 березня 1919 року. 15 січня 1944 року призваний на дійсну військову службу та відправлений на фронт. Воював у складі 479 стрілецького полку 1730 евакуаційної дивізії. Та під час боїв 17 березня 1944 року важко поранений в ліву ногу. Лікувався у шпиталі. Потім був направлений в 496 окремих 13 жовтня 1945 року звільнений у запас. Рядовий, мінометник.

Нагороди: медаль «За перемогу над Німеччиною».
3 травня 2005 року помер.

***Нечипорук
Григорій Хомович.***

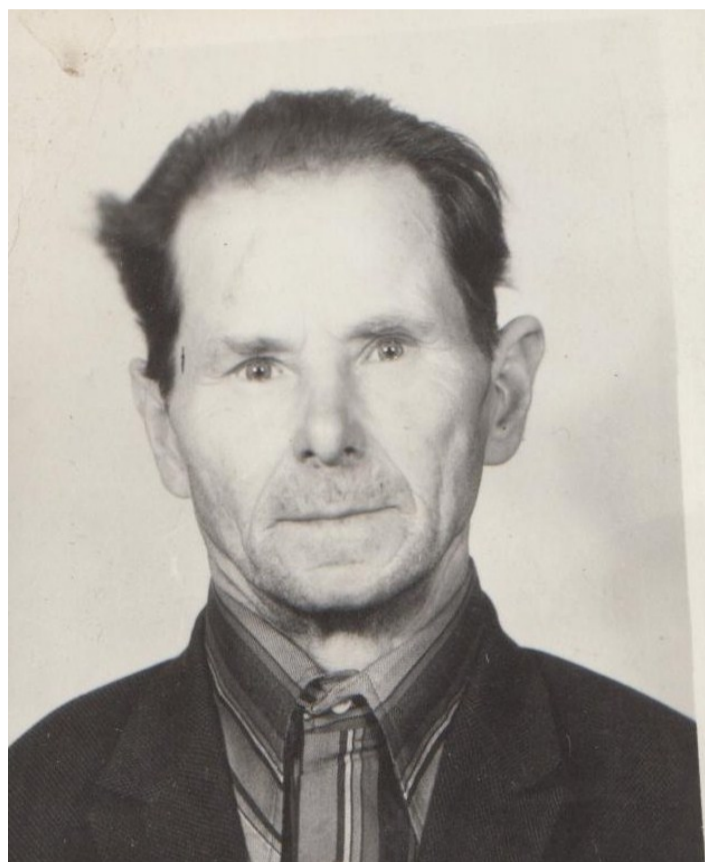
Народився 7 лютого 1923 року в селі Даничів, Корецького району, Рівненської області. Призваний на фронт в 1944 році. Воював в складі 139 стрілецького полку кулеметного батальйону, рядовим.

Нагороди:

Орден Перемоги II ступеня,

Медал

Оксенюк Петро Гаврилович

Оксенюк Петро Гаврилович (1. 07.1917-24.02.1994) народився в с. Богданівка Корецького р-ну, Рівненської області. З 1939 року проживав в с. Черниця. В 1939 році був призваний на строкову службу до армії, звідки пішов на війну. Перебував на фронті по травень 1945 року. Брав участь у взятті Берліна.

Нагороди:

Орден Великої Вітчизняної війни I ступеня,
медаллю «За відвагу»,
ювілейні медалі.

Інформацію надала Браценюк Валентина.

Оніщук Аполлоній Миколайович

Народився 19.12.1927 р. в селі Стівпин, Корецького району, Рівненської області. На фронті з 1944 року. Воював у артилерійських військах. Брав участь у війні з Японією

Нагороди:

медаль «За перемогу над Японією»,
медаль «За перемогу над Германією».

Інформація надана Оніщуком Аполлонієм Миколайовичом

Паламарчук Федір Семенович

Народився 6 червня 1919 році в селі Крилів, Корецького району, Рівненської області. На фронті з 1941 року. Приймав участь в боях під Курськом, за Брестську фортецю, звільняв Україну, Краків, воював у Східній Пруссії.

Нагороди:

Орден Великої Вітчизняної війни I ступеня,
два Ордени Великої Вітчизняної війни II ступеня,
три медалі «За відвагу»
Орден Червоної зірки,
медалі «За бойові заслуги».

Помер Федір Семенович в 1990 році.

Радюк Віктор Мосійович

Радюк Віктор Мосійович (22.11.1920-31.07.1982) народився в с.Черниця Корецького р-ну, Рівненської області. З 1941 року по 1945 року перебував на фронті. Військове звання- рядовий. Брав участь у визволенні Праги ,взятті Берліна.

Нагороди:

медаль «За бойові заслуги»,
медаль«За відвагу»,
ювілейні медалі.

Інформацію надав син Радюк Олександр.

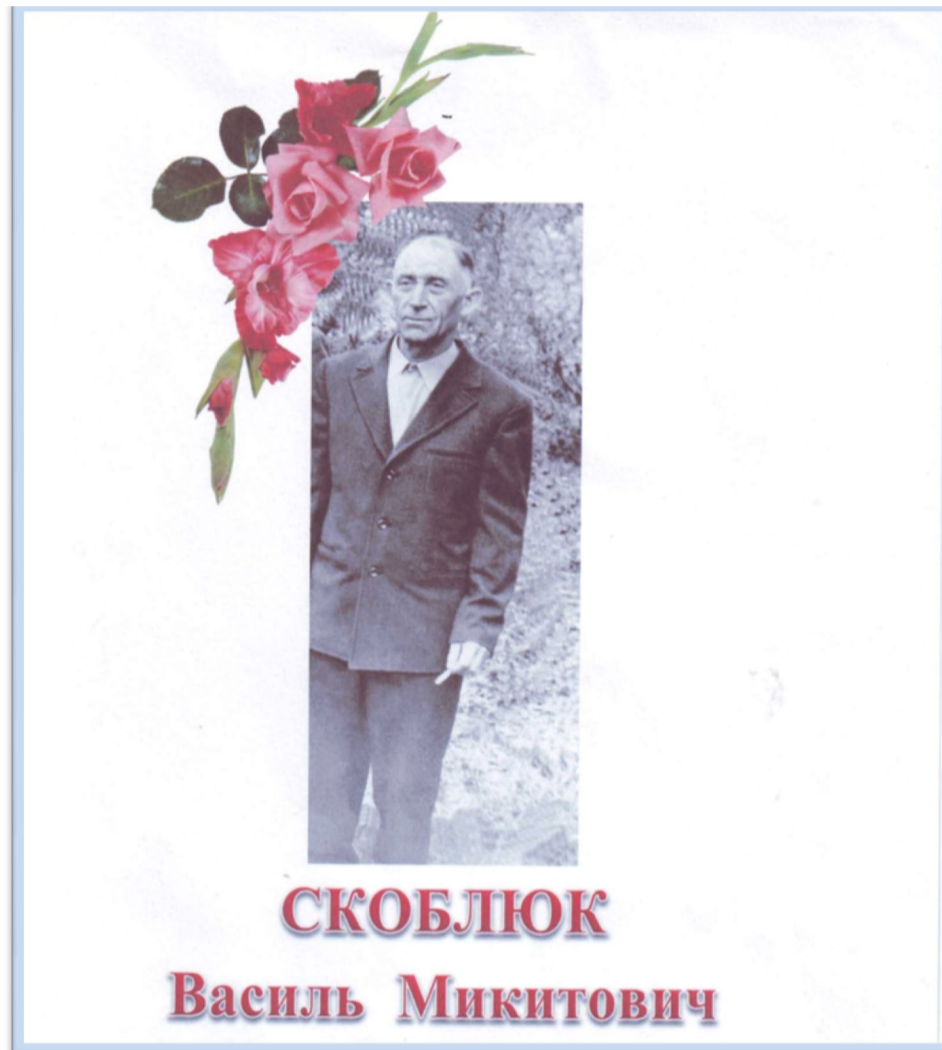
Романчук Петро Павлович
27.01.1924 – 10.03.2009

Народився в селі Богданівка, Корецького району, Рівненської області. Пішов на фронт у вересні 1944 року. Воював рядовим у складі 3-го Білоруського фронту. Визволяв Білорусію та Прибалтику.

Нагороди:

Орден Вітчизняної війни I ст.,
медаль «За победу над Германией»,
ювілейні нагороди.

Архів ПШБ с. Богданівка (записано зі слів самих учасників)

Народився 1 квітня 1919 року в селі Сапожин, Корецького району, Рівненської області.
З квітня 1941 року на фронті. Воював у складі Калінінського, Західного і 3-го Білоруського фронтів. Звільняв міста Східної Пруссії. Брав участь у Японській війні.

Нагороди:

медаль “За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.”,
медаль “За взяття Кенісберга”,
медаль “За перемогу над Японією” .

Скоблюк Степан Микитович

Народився в 1917 році в селі Сапожин. Воював на Білоруському фронті, у складі 136 стрілецької дивізії.

Звільняв від німецьких загарбників польські міста Люблін, Познань, Краків.

Середній Василь Миронович

Народився в 1920 році, в селі Залізниця, Корецького району. Призваний на фронт 11 березня 1944 року. Рядовий 49 Армії, 42 дивізії II Білоруського фронту.

Нагороди:

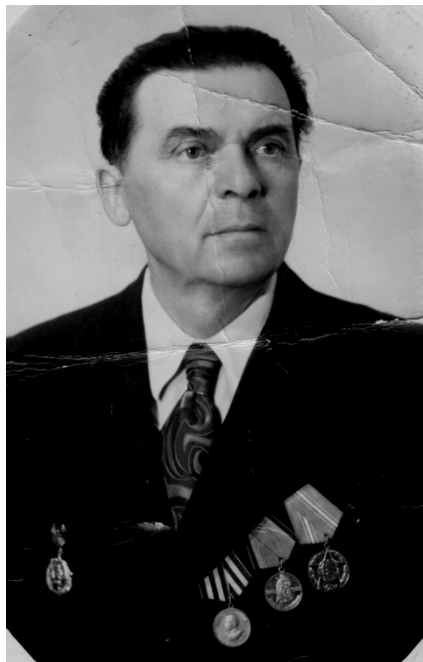
орден Слави III ступ.,

орден Вітчизняної війни,

медалі: [«За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

«За доблесну працю».

Помер у 2000 році

Турович Данило Пилипович

Народився 16 грудня 1922 року в селі Головниця, Корецького району, Рівненської області.

В 1942 році призваний та направлений у Чернігів на офіцерські курси. В 1943 році був розвідником в Білорусії, співпрацював з білоруськими партизанами. В 1944 році був поранений. В кінці 1945 – го року повернувся додому. Нагороджений орденами та медалями.

Устименко Іван Степанович

Народився 10.07 1924 року. Воював у складі військ Південно-Західного фронту в 10 корпусі. З боями пройшов фронтовими дорогами Польщі, Німеччини. Звістку про перемогу зустрів в місті Катовіце. В травні 1945 року звільнений в запас.

Нагороди: орден Великої Вітчизняної війни I ступеня, медаль «За перемогу над Німеччиною».

Рядовий, зенітник. Помер 26. 11 1998 року.

Федорчук Антон Григорович

Народився 19.07 1924 року. Воював рядовим у складі I Білоруського фронту 45 гвардійського механізованого полку. Брав участь у визволенні міста Смоленська. Перемогу зустрів у Берліні. В травні 1945 року звільнений в запас.

Помер 10.02 2003 року.

Нагороди: орден Великої Вітчизняної війни I ступеня, медалі: «За відвагу», «За взяття Берліну», «За перемогу над Німеччиною».

Філіпчук Василь Костянтинович

Народився 22 липня 1918 року в селі Коловерти Корецького району, Рівненської обл.
Призваний на фронт в 1941 році Межиріцьким РВК Рівненської обл.. Воював у складі 219 стрілецького полку 11 стрілецької Північно – Західного фронту.

Брав участь у боях на Сандомирському плацдармі.

Дійшов до Берліна.

Нагороди:

медаллю « За відвагу» №2699421,

[Медаль «За взяття Берліна»,](#)

[медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.».](#)

Помер 29січня 2004 рр.

Інформація надана дочкою Лящук Валентиною Василівною.

Черняк Іван Денисович
7.07.1910 – 16.11.2003

Народився в селі Богданівка, Корецького району, Рівненської області
Призваний на фронт у 1941 році. Воював рядовим у складі 3-го Білоруського
фронту під командуванням І.Д. Черняховського.

Нагороди:

Орден Вітчизняної війни I ст.,
медаль «За победу над Германией»,
ювілейні нагороди.

Архів ПШБ с. Богданівка (записано зі слів самих учасників)

**Шендецький
Федось Федосович**

Народився в 1920 році в селі Старий Корець. На фронт призваний в січні 1944 року. Воював в складі I Українського фронту кулеметником. Воював на території Польщі, Німеччини. Визволяв Берлін.

Нагороди:

ордени,

медаль «За перемогу над Німеччиною»

*Шевчук
Саватій Іванович*

Народився 26 квітня 1926 року. Призваний на фронт в 1944 році. Служив в кавалерійському полку в Австрії.

Нагороди:

Орден Перемоги,
медаль «Георгій Жуков».

Шульгін Іван Федорович

Народився в 1919 році на Орловщині.

Військову службу проходив на Львівщині де його застала війна. Був поранений, потрапив у полон. Після втечі з полону став бійцем стрілецької дивізії. Згодом був направлений у полкову розвідку. Дійшов до Праги. Був поранений.

Бойові нагороди: орден «Червоної зірки», орден Слави III ступеня, два ордени Вітчизняної війни, медалі «За відвагу»

Юрко Степан Сидорович

Народився в селі Степань Сарненського району 1 травня 1922 року.

Військову присягу прийняв у травні 1944 року. Під час війни був розвідником 643 артилерійського полку. Після поранення в травні 1945 року звільнений в запас.

Бойові нагороди: медаль «За победу над Германией».

Помер 7 листопада 2002 року.

Якимчук Іван Юхимович

Якимчук Іван Юхимович народився в 1912 році. На фронті з 1941 року. Воював у Білорусії. Розвідник.

Нагороди: « Красная Звезда »,

« 20 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг »,

« Наше дело правое – мы победили! »,

« 25 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг »,

« 60 лет Вооруженных сил »,

« 40 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг »,

« Отечественная война ».

Якобчук Володимир Сидорович

Народився в 1912 році, в селі Залізниця, Корецького району, Рівненської області. На фронті з 15 вересня 1944 р. по 9 травня 1945 р.. Рядовий 116 стрілецького полку 48 дивізії I Українського фронту.

Нагороди:

орден Слави III ступеня,

медалі: [«За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.»](#),

«За взяття Берліна» ,

«За визволення Варшави».